Producing a new source of world premiere הפקת מקור חדשה בבכורה עולמית Israel Festival: במסגרת פסטיבל ישראל: 'הילולה לאם' 'Binge mother' אופרת רוק אוריינטלית Oriental rock opera קולות עתיקים, כתבים ומונולוגים מוסיקליים Ancient Voices, texts and new musical חדשים. monologues. פסטיבל ישראל, יום רביעי 10/6/2015 תאטרון Israel Festival, Wednesday, 10/06/2015 ירושלים Jerusalem Theater According to the piece, Kaddish and funeral ע"פ היצירה 'קדיש ואשכבה לאם' מאת חביבה Lam From She is also, פדיה, And composer Peretz Eliyahu. והמלחין פרץ אליהו. שנבחרה במסגרת פרויקט '12 אמנים' לרגל ציון Selected as part of the '12 Artists' marking 120 שנה לספרייה הלאומית. 120 years to the National Library. בהשתתפות: With: חביבה פדיה יוצרת, פיתוח קונספט מנהלת She is also creative, artistic director of אמנותית concept development מלחין ומנהל מוסיקלי: פרץ אליהו Composer and Musical Director: Peretz Eliyahu בימוי במה ומפיקה: של"ג בן שטרית Stage Director and Producer: Lag Ben Shitrit מפיק מוסיקלי ומעבד: מארק אליהו Music producer and arranger Mark Eliyahu דיקלה Dikla שי צברי Gift Sabri ברי סחרוף יעל דקלבאום Barry Sakharov יהודית אנושי ב Yael Dekelbaum אסף תלמודי, משה ינקובסקי ועידן ערמוני In Jewish human ייעוץ אמנותי: איציק בדש Assaf Talmud, Moshe Yankovsky and chestnut era

Artistic consultant: Itzik Badash

סינופסיס :

Synopsis:

A New Oriental rock opera written and created by Haviva Pedaya, and composed by Peretz Eliyahu, with musical production by his son, Mark Eliyahu, and produced and directed what Lag Benchetrit. Ethnic sounds describes the creation of innovative, combining progressive Oriental Music with a touch of rock to rate Rembetika interlocking ancient lament.

The show staged successfully as part of a 12 Amnim' mark 120 years to the National Library, presented in a new format plus musical game pieces, and guest artists provide an authentic extension piece presents a whole range of musical worlds that correspond with the ancient writings of Jewish tradition (El Maleh Rahamim, validated, varnish David Kaddish), alongside works by contemporary Israeli (pomegranate tree, Nomi Nomi, A Tree stands), and weight Requiem Christian and ancient mourners prayer, accompany us since ancient times.

She is also poet, composer Peretz Eliyahu and his son Mark Eliyahu gathered processor composing and rendering complex text and creating an innovative Israeli and emotion that manages to soften the capillary words and bring the audience exhilarated and connecting heaven and earth into a whole. Text requiring softened by the uplifting musical glory.

This Work comes to revive a space in Jewish classical music, the requiem. It is a passionate Requiem to the Mother. The words of Pedaya portray a journey from the dream of the mother's death to her passing, the ritual garment tearing, the tears, burial, and the rise of the soul. The voyage is colored by the tempest of the soul's ascension, the celebration (Hillula) of returning the body of light to its source

The music of composer Peretz Eliyahu has extensive education and spiritual depth dialogues with both tradition and Hfaban

אופרת רוק אוריינטלית חדשה שנכתבה ונוצרה על ידי חביבה פדיה, והלחין פרץ אליהו, לצד עיבודיו והפקתו המוסיקלית של בנו, מארק אליהו, והפקה ובימוי במה של של"ג בן שטרית. היצירה מתארת בצלילים אתניים חדשניים, המשלבים פרוגרסיב אוריינטל מיוזיק עם נגיעות של קצב מרמבטיקו ועד רוק שלובים בקינה עתיקה.

המופע שהועלה בהצלחה במסגרת פרויקט '12 אמנים' לרגל ציון 120 שנה לספרייה הלאומית, מוצג במתכונת חדשה בתוספת קטעי משחק מוסיקליים, ואמנים אורחים המעניקים תוסף אותנטי שלם ליצירה המציגה מנעד עולמות מוסיקליים המתכתבים עם הכתבים העתיקים מהמסורת היהודית (אל מלא רחמים, נתנה תוקף, לכה דודי ותפילת הקדיש), לצד יצירות ישראליות בנות זמננו (עץ הרימון, נומי נומי, על הדרך עץ עומד), ועל משקל הרקוויאם הנוצרי, ותפילת המקוננות העתיקות, שמלוות אותנו עוד מימי קדם.

המשוררת חביבה פדיה, המלחין פרץ אליהו ובנו המעבד מארק אליהו התכנסו להלחנת ועיבוד הטקסט המורכב ויצרו יצירה ישראלית חדשנית שמצליחה לרכך ולרגש את נימיי המילים ולהביא את הקהל להתעלות רוח ולחיבור שמים וארץ לכדי שלם. הטקסט הטעון מתרכך לנוכח התפארת המוסיקלית מרוממת הנפש.

היצירה באה להחיות חלל בתחום המוסיקה הקלאסית היהודית והוא הרקוויאם. יש כאן רקוויאם סוער מאוד לאם. המלים של חביבה פדיה מתארות מסע מחלום מותה של האם ועד הסתלקותה, הקריעה עליה, הדמעות, הקבורה, ועליית הנשמה. יש במסע צבעים של סערת עליית הנשמה, ההילולה של שיבת גוף האור למקורו.

המוזיקה של המלחין פרץ אליהו בעל ההשכלה הנרחבת והעומק הרוחני מתכתבת הן עם מסורת הרקוויאם והפאבאן ממערב והן עם המקאמיים הייחודיים במסורות טורקיות ופרסיות להבעת עצב פרידה והתעלות הנפש. Requiem with Hmkamiim west and unique traditions of Turkish and Persian expression of sadness separation and exhilaration.

Piece dedicated to the mother - gather and gather it into sounds and melodies and quotes from the men of the synagogue and the world's maternal feminine wailing mothers and their children lullabies service small.

The duration of the work and the show about 75 minutes.

היצירה המוקדשת לאם - אוספת לתוכה ומתכנסים אליה קולות וניגונים וציטוטים מהעולם הגברי של בית הכנסת ומהעולם הנשי אימהי של המקוננות ושל האמהות השרות שירי ערש לילדיהן הקטנים.

משך היצירה והמופע כ 75 דק'.

שיהיה בשמחה תמיד.

Always be happy

Haviva Pedaya created this musical piece in memory of her mother who died four years ago. She now lives in Be'er Sheva. For many years she has studied the Kabbalistic motif of Zion of as the spiritual Mother of all creatures. After the death of her mother, walking in Jerusalem concrete bonded with the mother's body and the body of childhood memories along with the Merging in the spiritual Zion; and thus the poem was born.

Itzik Badash is of Libyan origin, from a long line of professional Mekonenot (over nine generations of professional lamenter). Haviva Pedaya wrote about his movie "Zalla" about the Mekonenot without knowing that someday She would work with him. Itzik eulogizes his grandfather went through the trauma of the Holocaust in Libya and one day walked into the sea to be engulfed in it forever.

Yehudit Enoshi is a professional Mekomemet (lamenter) of Libyan descent. She is one of the last relatively young professional mourners in Israel (65 years old, most are over the age of ninety). To tap into her capabilities she wears her mother's clothes under hers and connects to the chain of generations. After the first performance the audience, people who

חביבה פדיה כתבה את היצירה הזאת לזכר אמה שנפטרה לפני ארבע שנים. כעת חביבה מתגוררת בבאר שבע. שנים רבות עסקה בחקר המוטיב הקבלי של ציון כאם הרוחנית של כל היצורים, לאחר מות אמה ההליכה בירושלים הקונקרטית התחברה עם גוף האם וגוף זכרונות הילדות יחד עם המיזוג בציון הספירטואלית וכך נולדה הפואמה.

איציק בדש הוא ממוצא לובי, בן למשפחה של מקוננות מקצועיות לאורך תשעה דורות. חביבה פדיה כתבה על סרטו "זאלה" העוסק במקוננות בלי שידעה שיום אחד תעבוד איתו. איציק בין היתר מספיד את סבו שעבר את הטראומה של שואת יהודי לוב ויום אחד פסע לתוך הים כדי להבלע בתוכו לעד.

יהודית אנושי היא מקוננת מקצועית ממוצא לובי, היא אחת מהמקוננות המקצועיות הצעירות יותר האחרונות ששרדו בישראל (בת 65), רובן למעלה בגיל תשעים, בכדי להתחבר ליכולות הקינה שלה היא לובשת את בגדיה הפנימיים של אמה, שהיתה מקוננת גם היא מתחת לבגדי ההופעה וכך מתחברת לשלשלת הדורות. אחרי ההופעה הראשונה הגיעו אנשים מהקהל שחוו אובדן ושכול, ממוצא אשכנזי,

experienced loss and grief, of Ashkenazi descent, expressed the need for someone to cry for them, the understanding of the phenomenon of professional lamentation was not theoretical but experiential.

שהודו וביטאו את הצורך שמישהו יבכה בשבילם, ההבנה של תופעת הקינה המקצועית לא היתה תיאורטית אלא עברה דרך החוויה.